

Grund af en gammel, uretfærdig, forældet Valgkredslov, og hvor det endda af denne Halvdel havde faaet en Snes Mandater ved Samarbejde med Højre, et Parti, som man vidste ikke vilde have en Forfatningsrevision frem i Juni-Grundlovens Aand, alligevel følte sig parlamentarisk berettiget og forpligtet til at rejse denne store Sag, forstaaer jeg ikke, at Ministeriet ikke føler sig parlamentarisk forpligtet og berettiget til at fortsætte Kampen efter Valgdagen den 20. Maj i Aar.

Den højtærede Konseilspræsident anførte da ogsaa til Begrundelse af, at hans Regering var blevet saa svækket, kun Partihensyn, udelukkende Partihensyn; han sagde, at hans Parti var gaaet tilbage. Men var det ikke den højtærede Konseilspræsident, der aabnede Forhandlingerne om Grundlovssagen den 23. Oktober med at appellere til os alle sammen, til os Socialdemokrater, til de Radikale og til sit eget Partis Medlemmer, ikke som Partimedlemmer, men som Nationens Repræsentanter, var det ikke den højtærede Konseilspræsident, der, da en af hans egne Partifæller brød ud, en Mand, der heldigvis blev paa Valen, takket være, at vi ikke bekempede Venstre i den Kreds, men tværtimod beskyttede det, sagde i en Replik den 12. December til det ærede Medlem: „Ligeledes maa jeg udtale min Forundring over den Ringeagt, det ærede Medlem ytrede overfor det Flertal, der slutter sig om dette Forslag, thi jeg maa gøre opmærksom paa, at vi giver en Forfatning ikke for et enkelt Parti, men for det hele Folk, og jo flere Partier der med Sympati og Glæde og Tryghed kan stemme for et Forslag af denne Art, desto bedre.“ Det var ingen Partisag, men en Folkesag, en Nationalsag. Hvis Ministeriet nu føler sig saa svækket, at det vedblivende mener, at det maa gaa — jeg opfattede for øvrigt den højtærede Konseilspræsidents Tale saaledes, at endnu er Tærningerne ikke kastede, endnu vil det komme an paa, hvad de Partiførere, som Kongen henvender sig til, siger —, at Banen er fri, ja, det er den ganske vist, men at Banen er fri i den Forstand, at der intet er til Hinder for, at de 107 Medlemmer, der er valgte paa denne Sags Gennemførelse, ved en Forhandling ogsaa kan enes om under en eller anden for Sagen heldig Form at føre den videre — hvis Ministeriet altsaa føler sig saa svækket, at det nødvendigvis og definitivt maa gaa, skyldes Svækkelsen ikke Valgdagen den 20. Maj, Skylden ligger et andet Sted.

**Zahle:** Det er jo klart, at hvis Ministeriet kunde samle sit eget Parti om sig, kunde det samle 107 Stemmer her om sig og om den Sag, som det har gjort til sin, og saa vilde Ministeriet kunne være sikkert paa at kunne føre sin Sag sejrrig igennem. Jeg skal ikke forlænge denne Debat, men jeg ønsker blot at slaa fast, at det er Uenighed mellem Partiet og ikke den Svækkelse, der blev tilføjet Ministeriet den 20. Maj, der nu bevirker, at Ministeriet maa trække sig tilbage.

**J. C. Christensen:** Jeg skal ikke blande mig i den Debat, der er ført mellem de Talere, der nu sidst har haft Ordet, eller komme ind paa Paastanden om, at Ministeriet har faaet en Kniv i Ryggen, eller paa Udtalelsen om, at Svækkelsen skulde være kommet andetsteds fra end fra Valget den 20. Maj. Alt det lader jeg ganske rolig ligge. Det er kun Agitationsfraser, der skal til for at dække alle de Paastande, der har været fremme i Pressen eller under Valget; men der en Ting, som jeg gerne vil understrege som Resultat af denne Debat, og det er, at de radikale Partier her har tilbudt, og det Tilbud gælder vel sagtens ogsaa Fremtiden, hvilket Ministerium vi saa end faar, at saa længe vi forhandler om denne Sag, vil de bevilge en Finanslov med de militære Bevillinger, der flyder af de bestaaende Love. Det vil jeg gerne have understreget, thi det kan have sin Betydning i Fremtiden.

**Zahle:** Jeg tror, at man fra alle Sider kan hilse det Resultat med Glæde, at man fra alle Sider er enig om at bringe store Ofre for at bringe Grundlovssagen fremad. Det har det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) ogsaa erklæret i den Dagsorden, han har foreslaaet, og det vilde være en Fornærmelse imod ham ikke at tro, at hans Ord i den Henseende er lige saa fuldt at stole paa som de Tilsagn, der fra radikal Side er blevet givet i denne Sag.

**Borgbjerg:** Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) vilde betone noget, som i og for sig er overflødigt, men saa maa vel ogsaa jeg have Lov til at betone, at det Tilsagn, vi har givet, gælder dem, det er rettet til, nemlig Ministeriet Berntsen.

**J. C. Christensen:** Jeg forstod nu det ærede Medlem saaledes, at Tilsagnet